

Bruxelles, 2.6.2020
COM(2020) 220 final

2020/0097 (COD)

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al
Uniunii

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Obiectivul propunerii este acela de a introduce unele modificări punctuale ale Deciziei nr. 1313/2013/UE (denumită în continuare „decizia”) privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii („mecanismul Uniunii”), în temeiul căreia Uniunea Europeană sprijină, coordonează și completează acțiunile statelor membre în materie de protecție civilă pentru prevenirea, pregătirea și răspunsul la dezastre naturale și provocate de om, în interiorul și în afara Uniunii. Bazându-se pe principiile solidarității și responsabilității comune, obiectivul general al prezentei propuneri este de a asigura că Uniunea poate oferi cetățenilor săi un sprijin îmbunătățit în situații de urgență și criză, în Europa și dincolo de granițele acesteia.

Prezenta propunere se bazează pe progresele realizate până în prezent de Parlamentul European și de Consiliu în examinarea și deliberările lor privind propunerea COM(2019) 125 final a Comisiei¹.

Acest mecanism al Uniunii s-a dovedit a fi un instrument util pentru mobilizarea și coordonarea asistenței oferite de statele participante care au răspuns la situațiile de criză, atât în interiorul, cât și în afara Uniunii, constituind o dovadă concretă a solidarității europene. În mod similar, Uniunea va facilita temporar, în cadrul Instrumentului pentru sprijin de urgență, transferul pacienților și al personalului medical între statele membre, o contribuție esențială care aduce beneficii concrete, având în vedere dimensiunea transfrontalieră a acțiunilor. Cu toate acestea, pandemia de COVID-19 a demonstrat necesitatea unei mai bune pregătiri a Uniunii Europene pentru viitoare situații de urgență la scară largă, demonstrând în același timp limitele cadrului actual. Interconectarea societăților noastre care trebuie să facă față aceleiași situații de urgență și dificultățile cu care se confruntă pentru a se ajuta reciproc au demonstrat necesitatea unei acțiuni consolidate la nivelul Uniunii, astfel cum se solicită și în declarația comună a Consiliului European din 26 martie 2020.

În prezent, mecanismul Uniunii se bazează în totalitate pe resursele statelor membre. După cum au demonstrat evenimentele din ultimele luni, acest sistem de solidaritate europeană reciprocă tinde să eșueze dacă toate sau majoritatea statelor membre sunt afectate de aceeași situație de urgență simultan și, prin urmare, nu sunt în măsură să își ofere reciproc asistență. Atunci când se produc astfel de situații de urgență la scară largă cu impact ridicat, Uniunea nu este în prezent în măsură să intervină în mod suficient pentru a acoperi aceste lacune critice. Pentru a garanta un răspuns global eficient al Uniunii la situații de urgență la scară largă, mecanismul Uniunii necesită o mai mare flexibilitate și autonomie pentru a acționa la nivelul Uniunii, în cazurile în care statele membre sunt depășite de situație și nu pot face acest lucru.

Comisia propune exploatarea întregului potențial al bugetului UE, pentru a mobiliza investiții și a concentra sprijinul financiar în primii ani, esențiali, ai redresării. Aceste propuneri se bazează pe:

- un instrument de redresare al Uniunii Europene de urgență ca măsură excepțională, în temeiul articolului 122 din TFUE, a cărui finanțare se va baza pe împuternicirea prevăzută în propunerea de decizie privind resursele proprii. Fondurile vor permite punerea în aplicare a

¹ COM(2019)125 din 7.3.2019.

unor măsuri cu efect rapid pentru a proteja mijloacele de subzistență, a spori prevenirea și a consolida reziliența și redresarea ca răspuns la criză.

- un cadru financiar multianual consolidat pentru perioada 2021-2027.

În acest context, Comisia propune o revizuire specifică a legislației actuale referitoare la mecanismul Uniunii pentru a soluționa principalele probleme cu care se confruntă în prezent mecanismul Uniunii. Modificările vor permite mecanismului Uniunii să acționeze mai eficient și mai eficace, să elimine lacunele existente și să salveze vieți. Concret, modificările conținute în prezenta propunere vizează realizarea următoarelor obiective:

- a) Consolidarea unei abordări transsectoriale și societale a pregătirii în ceea ce privește gestionarea riscurilor de dezastre transfrontaliere, inclusiv stabilirea unui scenariu de referință și a unor elemente de planificare la nivel european, ținând seama de modul în care schimbările climatice afectează riscul de dezastre.
- b) asigurarea faptului că Comisia este în măsură să obțină în mod direct o plasă de siguranță adecvată pentru capacitățile rescEU;
- c) dotarea Comisiei cu capacitatea logistică necesară pentru a furniza servicii aeriene multifuncționale în situații de urgență și pentru a garanta transportul și furnizarea de asistență în timp util;
- d) conceperea unui sistem mai flexibil pentru a face față situațiilor de urgență la scară largă;
- e) consolidarea rolului de coordonare operațională și de monitorizare al Centrului de coordonare a răspunsului la situații de urgență în sprijinul răspunsului rapid și eficace al UE la o gamă largă de crize în interiorul și în afara Uniunii, în completarea mecanismelor existente de răspuns la crize și în conformitate cu dispozițiile interinstituționale aflate în vigoare;
- f) majorarea investițiilor în materie de pregătire la nivelul Uniunii și simplificarea în continuare a execuției bugetare;
- g) asigurarea punerii în aplicare a unor măsuri de redresare și reziliență în temeiul mecanismului de protecție civilă al Uniunii prin finanțare din Instrumentul de redresare al Uniunii Europene, care constituie venituri alocate externe, în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul financiar.

Mecanismul consolidat al Uniunii ar permite Uniunii și statelor membre să fie mai bine pregătite și să reacționeze rapid și eficace în cazul unor viitoare crize, în special cele care au consecințe grave, având în vedere destabilizarea potențială a economiilor și societăților noastre, astfel cum s-a observat în mod clar în situația de urgență provocată de COVID-19. Pe termen lung, prevenirea și reducerea la minimum a impactului dezastrelor printr-o mai bună pregătire este mai eficientă din punctul de vedere al costurilor decât răspunsul la criză, în special având în vedere modul în care schimbările climatice și degradarea mediului cresc riscul de dezastre la nivel mondial și în Uniune.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Europa are responsabilitatea de a da dovadă de solidaritate și de a-i sprijini pe cei care au nevoie de ajutor. Solidaritatea, care stă la baza Deciziei nr. 1313/2013/UE, va fi consolidată prin prezenta propunere, alături de principiile responsabilității și răspunderii comune.

Prezenta propunere se bazează pe rezultatele pozitive produse de cadrul existent până în prezent și intenționează să corecteze deficiențele acestuia prin dispoziții consolidate, astfel

încât să continue să sprijine, să coordoneze și să completeze acțiunile statelor membre în acest domeniu.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Acțiunile avute în vedere în cadrul mecanismului Uniunii revizuit sunt în concordanță cu obiectivul general al Uniunii de a garanta că toate politicile și instrumentele relevante ale UE contribuie la consolidarea capacităților Uniunii în ceea ce privește gestionarea riscului de dezastre, adoptând o abordare a tuturor riscurilor, de la răspunsul și redresarea în caz de dezastre, până la prevenirea dezastrelor.

În special, se acordă o atenție deosebită asigurării unei coordonări strânse și a coerenței cu acțiunile întreprinse în cadrul altor politici și instrumente ale Uniunii, vizând în special salvarea de vieți omenești, prevenirea și alinarea suferinței umane și păstrarea demnității umane, inclusiv evitarea, reducerea la minimum și abordarea consecințelor negative ale schimbărilor climatice.

Coordonarea cu noul program „EU4Health” al Uniunii este deosebit de importantă. În cazul în care mecanismul Uniunii se va concentra pe capacitățile de răspuns direct în caz de criză, care vor trebui să fie imediat pregătite și disponibile în cazul unei situații de urgență, programul „EU4Health” va include rezerve structurale și la scară largă, inclusiv o rezervă de personal medical și de experți pregătiți să intervină, bazându-se pe sisteme de sănătate reziliente. Aceste resurse vor fi esențiale pentru un răspuns coordonat în caz de criză la nivelul Uniunii.

Prezenta propunere asigură, de asemenea, resursele bugetare necesare pentru a sprijini acțiunile Uniunii în domeniul protecției civile, în special prin intermediul unui mecanism al Uniunii consolidat. Acest mecanism contribuie la obiectivul general al unei „Europe care protejează”, astfel cum este menționat în Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu intitulată „Un nou cadru financiar multianual, modern și capabil să asigure îndeplinirea eficientă a obiectivelor prioritare ale Uniunii după anul 2020”. În conformitate cu noua propunere privind cadrul financiar multianual, finanțarea legată de protecția civilă a fost inclusă într-o singură rubrică: Rubrica 5 „Reziliență, securitate și apărare”. Clusterul specific „Reziliența și răspunsul în caz de criză” va cuprinde atât dimensiunea internă, cât și dimensiunea externă a protecției civile.

Niciun act legislativ din cadrul altor politici ale Uniunii nu poate, în prezent, să atingă obiectivele urmărite prin prezenta propunere. Prin urmare, nu ar trebui să existe nicio suprapunere a acțiunilor în acest domeniu.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temei juridic**

Temeiul juridic al prezentei propuneri îl constituie articolul 196 și articolul 322 alineatul (1) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

- **Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)**

Comisia are o competență de sprijinire în domeniul protecției civile. Responsabilitatea principală pentru prevenirea, pregătirea și răspunsul în caz de dezastre le revine în continuare statelor membre. Mecanismul Uniunii a fost instituit deoarece dezastrele majore pot depăși capacitățile de răspuns ale oricărui stat membru care acționează individual. În centrul acestuia se află furnizarea de asistență reciprocă bine coordonată și rapidă între statele membre.

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre acționând pe cont propriu. Acțiunea Uniunii în acest domeniu implică gestionarea unor situații cu puternice componente transfrontaliere și multinaționale, care necesită în mod imperativ o coordonare globală și o acțiune concertată, dincolo de nivelul național.

După cum a demonstrat pandemia de COVID-19, în cazul unor situații de urgență grave în care Uniunea Europeană în ansamblu este vizată de amploarea și gravitatea situației de urgență, este necesar un răspuns colectiv, coordonat și urgent pentru a se evita o abordare fragmentată care ar limita eficacitatea răspunsului Uniunii. Având în vedere solicitările stringente de a mobiliza resurse la o scară suficientă și de a le desfășura în toate statele membre pe baza nevoilor acestora, este necesar ca Uniunea să acționeze în cooperare cu statele membre. Dimensiunea globală și efectele acestor situații de urgență necesită, într-adevăr, o acțiune coordonată, care să garanteze atenuarea rapidă și eficientă a dezastrelor, alături de prevenirea reapariției acestora.

Luând în considerare beneficiile în ceea ce privește reducerea pierderilor de vieți omenești și a daunelor ecologice, economice și materiale, precum și impactul social, propunerea aduce o valoare adăugată europeană evidentă.

- **Proportionalitate**

Propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor urmărite. Aceasta abordează lacunele identificate de la adoptarea Deciziei (UE) 2019/420 a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Deciziei 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii și propune soluții conforme cu mandatul acordat de Consiliu și de Parlamentul European.

Sarcina administrativă pentru Uniune și statele membre este limitată și nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor propunerii.

- **Alegerea instrumentului**

Propunere de decizie de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

Având în vedere necesitatea urgentă de a pregăti propunerea, astfel încât aceasta să poată fi adoptată la timp de către Consiliu, nu s-a putut efectua o consultare a părților interesate.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu se aplică.

Evaluarea impactului

Având în vedere caracterul urgent al propunerii, nu a fost efectuată nicio evaluare a impactului. Cu toate acestea, experiențele preliminare acumulate în cursul pandemiei de COVID-19, identificate în strânsă cooperare cu părțile interesate relevante, atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii, au fost incluse în propunere, contribuind astfel la o evaluare aprofundată a impactului politicilor propuse.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificare**

Modificările propuse sunt bine delimitate ca domeniu de aplicare și natură, echilibrează interesele statelor membre și sunt proporționale cu ceea ce este necesar din punct de vedere operațional.

La un nivel mai general, prezenta propunere urmărește să instituie un sistem mai flexibil pentru a se asigura că răspunsul la dezastre este flexibil și ușor de pus în practică, asigurându-se, prin urmare, că statele membre pot avea acces la sprijin din partea mecanismului Uniunii și că pot beneficia de rolul de facilitator al acestuia atunci când este necesar. De exemplu, catastrofele recente au evidențiat faptul că Uniunea ar putea să nu fie suficient de echipată pentru situații de urgență cu un impact amplu care afectează în același timp mai multe state membre. În astfel de circumstanțe, statele membre, în ciuda dorinței lor de a oferi sprijin, nu au sunt întotdeauna în măsură să facă acest lucru. Ca răspuns la pandemia de COVID-19, peste 30 de țări (10 state membre și state participante la mecanismul Uniunii, precum și peste 20 de țări terțe) au solicitat asistență prin intermediul mecanismului Uniunii. Mecanismul Uniunii nu a fost în măsură să răspundă pe deplin la majoritatea cererilor de asistență primite în cursul pandemiei de COVID-19. Prin prezenta propunere, Comisia își propune să obțină rezultate mai bune și mai eficiente în situații viitoare de o amploare similară. În astfel de situații de urgență de mare amploare, cu un impact ridicat, Uniunea nu este în măsură să intervină pentru a remedia aceste lacune critice, întrucât trebuie să facă apel la capacitățile și instrumentele juridice și financiare pentru a-și exercita, în același timp, competențele de sprijin în domeniul protecției civile atunci când statele membre se află sub presiune în mod simultan și nu își pot oferi reciproc asistență. Deși Comisia a reacționat imediat la pandemie prin crearea unei rezerve de echipamente medicale a Uniunii, prima licitație nu a fost lansată decât după aproximativ patru săptămâni de la primele cazuri confirmate de COVID-19 în Europa, întrucât statele membre erau ocupate cu gestionarea situației de urgență și nu au fost în măsură să asigure o achiziționare și o stocare rapide a capacităților rescEU în incintele din statele membre.

În ceea ce privește simplificarea, este important să se ia în considerare faptul că achizițiile directe de capacități rescEU de către Comisie, alături de autorizarea unei acțiuni autonome la nivelul Uniunii, ar atenua sarcina financiară și administrativă pentru statele membre, care nu ar fi obligate să achiziționeze, să închirieze sau să dețină în sistem de leasing în mod direct capacitățile relevante, așa cum se întâmplă și în cazul pandemiei de COVID-19. Noua modalitate propusă ar ajuta Comisia să câștige un timp prețios și să intervină mai rapid, aducând astfel o valoare adăugată clară eforturilor de răspuns la situații de urgență care pun bazele unei redresări durabile.

Transporturile, logistica și comunicarea sunt elemente esențiale ale oricărei operațiuni de asistență internațională de mare anvergură. Prin urmare, Comisia ar dori să consolideze dispozițiile din acest domeniu pentru a se asigura că Uniunea este în măsură să reacționeze rapid la o criză.

Adăugarea gestionării indirecte ca mod de execuție bugetară ar facilita, de asemenea, această execuție.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Bugetul total alocat mecanismului de protecție civilă al Uniunii se ridică la 3 455 902 000 EUR (în prețuri curente) pentru perioada 2021-2027.

1. 1 268 282 000 EUR provin din rubrica 5 „Reziliență, securitate și apărare” a CFM 2021-2027 [noul alineat (1a) de la articolul 19].

2. 2 187 620 000 EUR se pun la dispoziție prin intermediul Instrumentului european de redresare, pe baza împuternicirii prevăzute în noua decizie privind resursele proprii.

5. ALTE ELEMENTE

• Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare

Se aplică articolul 34 din Decizia 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii. Acesta prevede că acțiunile care primesc asistență financiară sunt monitorizate periodic pentru a se urmări punerea lor în aplicare. Acest articol conține și cerințe mai generale, potrivit cărora Comisia trebuie să evalueze aplicarea deciziei și să prezinte rapoarte de evaluare intermediară și *ex post*, precum și o comunicare privind punerea în aplicare. Aceste evaluări ar trebui să se bazeze pe indicatorii prevăzuți la articolul 3 din decizie.

• Explicații detaliate referitoare la prevederile specifice ale propunerii

Prezenta propunere modifică un număr limitat de articole din Decizia nr. 1313/2013/UE în vederea atingerii obiectivelor stabilite în expunerea de motive (secțiunea 1).

Pandemia de COVID-19 a demonstrat în mod clar interdependența statelor membre în ceea ce privește capacitatea lor de a reacționa în mod precoce și rapid la o situație de urgență evolutivă cu impact transfrontalier. Aceste interdependențe nu se limitează la pandemii, ci s-ar aplica la o întreagă serie de dezastre de mare amploare care ar putea afecta simultan mai multe state membre. Pentru a aborda aceste interdependențe și pentru a asigura o mai bună pregătire la nivelul Uniunii, este necesară consolidarea acțiunilor colective în materie de reziliență și planificare în caz de dezastre. În acest scop, Comisia propune să se depună eforturi, în coordonare cu statele membre, cu privire la dezvoltarea obiectivelor Uniunii în materie de reziliență la dezastre și la planificarea scenariilor, inclusiv abordarea impactului schimbărilor climatice asupra riscului de dezastre.

Pentru a se asigura că rescEU oferă o plasă de siguranță adecvată atunci când capacitățile statelor membre sunt depășite, Comisia ar trebui să fie în măsură să achiziționeze capacități rescEU în mod direct, pentru a garanta constituirea unei plase de siguranță suficiente de active strategice, în scopul de a sprijini statele membre în situații covârșitoare, cum ar fi situațiile de urgență de mare amploare. În acest sens, Comisia va asigura coerența și complementaritatea dintre achizițiile rescEU și alte acțiuni ale Uniunii, cum ar fi programul „EU4Health”.

Disponibilitatea unei plase de siguranță adecvate pentru capacitățile rescEU va fi obținută prin finanțarea capacităților strategice, precum și printr-o infrastructură interconectată de gestionare a informațiilor referitoare la situațiile de urgență în măsură să răspundă oricărui tip de urgență, care poate fi mobilizată sub auspiciile rescEU.

Aceste capacități strategice vor fi complementare celor ale statelor membre și vor oferi un sprijin suplimentar în cazul în care statele membre sunt copleșite de amploarea unei situații de urgență. Acestea ar trebui pre-poziționate strategic pentru a asigura cea mai eficientă acoperire geografică ca răspuns la o situație de urgență și ar trebui să fie însoțite de capacitățile logistice, de depozitare și de transport necesare.

Stocarea asistenței și capacitatea de transport ar trebui să fie interconectate strategic, pentru a spori rapiditatea mobilizării lor și pentru a asigura buna funcționare a lanțului de aprovizionare.

Necesitatea unui sistem mai flexibil de răspuns la situațiile de urgență la scară largă este unul dintre învățămintele clare desprinse din pandemia de COVID-19. Eficacitatea întregului mecanism de răspuns ar fi maximizată grație disponibilității unor capacități suplimentare și unei mai mari flexibilități în ceea ce privește trimiterea pe teren a resurselor rescEU, indiferent de locul în care aceste resurse sunt necesare.

Ar trebui consolidat rolul operațional al Centrului de coordonare a răspunsului la situații de urgență, aflat în centrul unei rețele de centre naționale de criză care sprijină răspunsul rapid și eficace al Uniunii la o gamă largă de crize, atât în Europa, cât și în lume, în conformitate cu concluziile Consiliului European din martie 2020. Fără a aduce atingere sistemelor sectoriale existente de alertă timpurie și de alertă și mecanismelor de răspuns în caz de criză, acest obiectiv trebuie realizat prin consolidarea legăturilor cu alte entități relevante de la nivelul UE implicate în gestionarea crizelor și prin consolidarea funcțiilor sale de monitorizare și de avertizare timpurie.

Îmbunătățirea pregătirii Uniunii și alocarea de resurse suplimentare mecanismului Uniunii se realizează prin intermediul unui buget ambițios pentru a consolida capacitatea colectivă a statelor membre și a Uniunii de a răspunde la dezastre și prin punerea unui accent mai mare pe prevenire și pe îmbunătățirea coerenței cu alte politici-cheie ale Uniunii. Răspunsul la situații de urgență necesită, de asemenea, o flexibilitate adecvată pentru execuția bugetului și pentru adoptarea de măsuri urgente în cazuri excepționale care necesită un răspuns rapid.

Prezenta propunere prevede eliminarea anexei I, care stabilește, în prezent, procentajele relative de finanțare din pachetul financiar global pe care ar trebui să le primească fiecare pilon al mecanismului Uniunii (prevenire, pregătire și răspuns). După cum a arătat pandemia de COVID-19, procentele prezentate în anexa I nu par să asigure o flexibilitate suficientă, astfel încât Uniunea să poată realiza obiectivele pe care le-a stabilit. În caz de urgență, procentajele din anexa I generează o sarcină administrativă nejustificată și ar putea limita flexibilitatea necesară, într-un an dat, pentru adaptarea la nevoile în caz de dezastru. Necesitatea de a investi în toate etapele ciclului de gestionare a riscurilor de dezastre – prevenire, pregătire și răspuns – este puternic ancorată în mecanismul Uniunii și consolidată prin prezenta propunere.

Ca urmare a eliminării anexei I, actualele alineate (5) și (6) ale articolului 19 ar trebui, de asemenea, să fie eliminate, întrucât se referă în mod direct la procentajele menționate în anexa I.

În consecință, propunerea modifică, de asemenea, articolul 30 privind exercitarea delegării de competențe conferite Comisiei. În timp ce fondul articolului rămâne neschimbat, trimiterile la articolul 19 sunt eliminate. Articolul 30 nu a fost eliminat, pentru a menține posibilitatea adoptării de acte delegate.

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 196 și articolul 322 alineatul (1) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³,

având în vedere avizul Curții de Conturi,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Mecanismul de protecție civilă al Uniunii (denumit în continuare „mecanismul Uniunii”), reglementat de Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴, consolidează cooperarea dintre Uniune și statele membre și facilitează coordonarea în domeniul protecției civile pentru a îmbunătăți răspunsul Uniunii la dezastre naturale și provocate de om.
- (2) Mecanismul Uniunii recunoaște responsabilitatea principală a statelor membre pentru prevenirea, pregătirea și răspunsul la dezastre naturale sau provocate de om și promovează, totodată, solidaritatea între statele membre în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană.
- (3) Criza fără precedent provocată de pandemia de COVID-19 a demonstrat că eficacitatea Uniunii în ceea ce privește gestionarea unei crize este limitată de domeniul de aplicare al cadrului său de guvernare, dar și de gradul său de pregătire în caz de dezastre care afectează majoritatea statelor membre.
- (4) Consiliul European, în Declarația sa comună din 26 martie 2020⁵, și Parlamentul European, în Rezoluția sa din 17 aprilie 2020⁶, au invitat Comisia să prezinte

² JO C , , p. .

³ JO C , , p. .

⁴ Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 347, 20.12.2013, p. 924).

⁵ Declarația comună a membrilor Consiliului European, <https://www.consilium.europa.eu/media/43076/26-vc-euco-statement-en.pdf>

propuneri privind un sistem de gestionare a crizelor mai ambițios și mai amplu în cadrul Uniunii.

- (5) Pentru a garanta o mai bună pregătire pentru astfel de evenimente în viitor, sunt necesare acțiuni urgente pentru consolidarea mecanismului Uniunii.
- (6) Pentru a îmbunătăți planificarea în materie de prevenire și de pregătire, Uniunea ar trebui să pledeze în continuare pentru investiții în prevenirea dezastrelor în toate sectoarele și pentru abordări cuprinzătoare de gestionare a riscurilor care să susțină prevenirea și pregătirea, ținând seama de o abordare care să ia în considerare mai multe tipuri de pericole, de o abordare ecosistemică și de efectele probabile ale schimbărilor climatice, în strânsă cooperare cu comunitățile științifice relevante și cu operatorii economici cheie. În acest scop, ar trebui privilegiate abordările transsectoriale care țin seama de toate riscurile, pe baza obiectivelor de reziliență la nivelul Uniunii care orientează stabilirea unei definiții de referință a capacităților și a pregătirii. Comisia va colabora cu statele membre pentru a defini obiectivele de reziliență la nivelul Uniunii.
- (7) Mecanismul Uniunii ar trebui să exploateze în continuare sinergiile cu Programul european privind protecția infrastructurilor critice, iar cadrul Uniunii privind protecția și reziliența infrastructurilor critice ar trebui să justifice stabilirea unor astfel de obiective în materie de reziliență la nivelul Uniunii.
- (8) În calitate de centru operațional care funcționează 24 de ore din 24, 7 zile din 7 la nivelul Uniunii, cu capacitatea de a urmări și a sprijini în timp real operațiuni în diferite tipuri de situații de urgență, în interiorul și în afara Uniunii, Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență („ERCC”) ar trebui să fie consolidat în continuare. Această consolidare ar trebui să includă o coordonare sporită a ERCC cu sistemele naționale de gestionare a crizelor și cu autoritățile de protecție civilă din statele membre, precum și cu alte organisme relevante ale Uniunii. Activitatea ERCC este susținută de o expertiză științifică, inclusiv cea furnizată de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene.
- (9) Mecanismul Uniunii ar trebui să utilizeze infrastructurile spațiale ale Uniunii, cum ar fi Programul european de observare a Pământului (Copernicus), Galileo, Cunoașterea situației spațiale și GOVSATCOM, care oferă instrumente importante la nivelul Uniunii pentru a răspunde la situațiile de urgență interne și externe. Sistemele de gestionare a situațiilor de urgență ale programului Copernicus oferă sprijin ERCC în diferitele etape ale situațiilor de urgență, de la alerta timpurie și prevenire până la recuperarea în caz de dezastru. GOVSATCOM urmează să ofere o capacitate de comunicare securizată prin satelit, adaptată în mod specific la nevoile utilizatorilor guvernamentali în materie de gestionare a situațiilor de urgență. Galileo este prima infrastructură globală de navigare și de poziționare prin satelit concepută special pentru scopuri civile în Europa și în întreaga lume și poate fi utilizată și în alte domenii, cum ar fi gestionarea situațiilor de urgență, inclusiv activitățile de alertă timpurie. Serviciile relevante ale programului Galileo vor include un serviciu de urgență, care transmite, prin emiterea de semnale, avertizări privind dezastrele naturale sau alte situații de urgență în anumite zone. Statele membre ar trebui să fie în măsură să utilizeze acest serviciu. În cazul în care decid să îl utilizeze, pentru a valida

⁶

Rezoluția Parlamentului European din 17 aprilie 2020 referitoare la acțiunea coordonată a UE pentru combaterea pandemiei de COVID- 19 și a consecințelor sale [2020/2616 (RSP)]

sistemul, acestea ar trebui să identifice care sunt autoritățile naționale competente să utilizeze respectivul serviciu de urgență și să le notifice Comisiei.

- (10) Pentru a avea capacitatea operațională de a răspunde rapid la o criză de mari dimensiuni sau la un eveniment cu probabilitate scăzută și cu un impact ridicat, cum este pandemia de COVID-19, Uniunea ar trebui să aibă posibilitatea de a achiziționa, a închiria, a deține în sistem de leasing sau a contracta capacități rescEU pentru a putea sprijini statele membre copleșite de situații de urgență la scară largă, în conformitate cu competențele de sprijin în domeniul protecției civile și acordând o atenție deosebită persoanelor vulnerabile. Aceste capacități trebuie prepoziționate în centre logistice de pe teritoriul Uniunii sau, din motive strategice, prin intermediul unor rețele de încredere de centre, cum ar fi depozitele de materiale pentru acțiuni umanitare ale ONU.
- (11) Capacitățile rescEU achiziționate, închiriate, deținute în sistem de leasing sau contractate în alt mod de către statele membre ar putea fi utilizate în scopuri naționale, dar numai atunci când nu sunt utilizate sau nu sunt necesare pentru operațiuni de răspuns în cadrul mecanismului Uniunii.
- (12) Atunci când este necesar, Uniunea este interesată să răspundă la situații de urgență în țări terțe. Deși au fost instituite în principal pentru a fi utilizate ca plasă de siguranță în cadrul Uniunii, în cazuri justificate în mod corespunzător și ținând seama de principiile umanitare, capacitățile rescEU ar putea fi trimise pe teren în afara Uniunii.
- (13) Pentru a sprijini statele membre să ofere asistență, Rezerva europeană de protecție civilă ar trebui să fie consolidată în continuare prin cofinanțarea costurilor operaționale ale capacităților angajate atunci când sunt trimise pe teren în afara Uniunii.
- (14) Obținerea capacității de transport și logistice necesare este esențială pentru a permite Uniunii să răspundă oricărui tip de situație de urgență în interiorul și în afara Uniunii. Este esențial să se furnizeze servicii aeriene multifuncționale în situații de urgență și să se asigure transportul și livrarea la timp a asistenței și a ajutoarelor în interiorul Uniunii, dar și către Uniune și din afara acesteia. Prin urmare, capacitățile rescEU ar trebui să includă, de asemenea, capacități de transport.
- (15) De asemenea, mecanismul Uniunii ar trebui să furnizeze asistența pentru transport necesară în cazul dezastrelor ecologice prin promovarea principiului „poluatorul plătește”, în conformitate cu articolul 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și cu Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului⁷.
- (16) Având în vedere faptul că trimiterea pe teren a capacităților rescEU pentru operațiuni de răspuns în cadrul mecanismului Uniunii oferă o valoare adăugată semnificativă a Uniunii prin asigurarea unui răspuns eficace și rapid în sprijinul persoanelor aflate în situații de urgență, ar trebui să se prevadă obligații suplimentare pentru a asigura vizibilitatea Uniunii.
- (17) Pentru a spori flexibilitatea, precum și pentru a realiza o execuție bugetară optimă, gestiunea indirectă ar trebui inclusă ca metodă de execuție bugetară.

⁷

Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

- (18) Pentru a promova previzibilitatea și eficacitatea pe termen lung, atunci când pune în aplicare Decizia nr. 1313/2013/UE, Comisia ar trebui să adopte programe de lucru anuale sau multianuale care să indice alocările planificate. Acest demers ar trebui să contribuie la sporirea flexibilității de care dispune Uniunea în execuția bugetară și, prin urmare, să consolideze acțiunile de prevenire și de pregătire.
- (19) În conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046⁸ („Regulamentul financiar”) și cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁹, precum și cu Regulamentele (Euratom, CE) nr. 2988/95¹⁰, (Euratom, CE) nr. 2185/96¹¹ și (UE) 2017/1939 ale Consiliului¹², interesele financiare ale Uniunii trebuie protejate prin măsuri proporționale, printre care se numără prevenirea, detectarea, corectarea și investigarea neregulilor, inclusiv a cazurilor de fraudă, recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau utilizate incorect și, atunci când este cazul, impunerea de sancțiuni administrative. În special, în conformitate cu Regulamentele (Euratom, CE) nr. 2185/96 și (UE, Euratom) nr. 883/2013, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații administrative, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, pentru a stabili dacă a avut loc o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii. În conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1939, Parchetul European („EPPO”) poate investiga și urmări penal infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii, astfel cum sunt prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului¹³. În conformitate cu Regulamentul financiar, orice persoană sau entitate care primește fonduri din partea Uniunii trebuie să coopereze pe deplin pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii, să acorde accesul și drepturile necesare Comisiei, OLAF, EPPO în ceea ce privește statele membre care participă la cooperarea consolidată în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939, precum și Curții de Conturi Europene și să se asigure că orice părți terțe implicate în executarea fondurilor Uniunii acordă drepturi echivalente. Din acest motiv, acordurile cu țările și teritoriile terțe și cu organizațiile internaționale, precum și orice contract sau acord care rezultă din punerea în aplicare a prezentei decizii ar trebui să conțină dispoziții menite să împuternicească în mod expres Comisia, Curtea de Conturi Europeană, EPPO și OLAF să efectueze audituri, controale și inspecții la

⁸ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1)

⁹ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

¹⁰ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

¹¹ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

¹² Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European („EPPO”) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

¹³ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29)

fața locului, conform competențelor lor respective, și să se asigure că orice părți terțe implicate în executarea fondurilor Uniunii acordă drepturi echivalente.

- (20) Țările terțe care sunt membre ale Spațiului Economic European pot participa la programele Uniunii în cadrul cooperării instituite în temeiul Acordului privind Spațiul Economic European, care prevede punerea în aplicare a programelor printr-o decizie adoptată în temeiul acordului respectiv. Țările terțe pot participa și în baza altor instrumente juridice. În prezenta decizie ar trebui introdusă o dispoziție specifică prin care să se acorde drepturile și accesul necesare pentru ca ordonatorul de credite competent, OLAF, EPPO și Curtea de Conturi Europeană să își exercite în mod exhaustiv competențele care le revin.
- (21) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată, în cazul unei urgențe care trebuie abordată imediat, atunci când, în cazuri justificate în mod corespunzător, există motive imperioase de urgență care impun acest lucru. Acest lucru ar permite Uniunii să reacționeze fără întârziere la situații de urgență la scară largă, care ar putea avea un impact puternic asupra vieții umane, sănătății, mediului, proprietății și patrimoniului cultural, afectând în același timp majoritatea statelor membre sau toate statele membre.
- (22) Pachetul financiar prevăzut la articolul 19 din Decizia nr. 1313/2013/UE trebuie înlocuit cu noile cifre prevăzute în propunerea actualizată a Comisiei privind cadrul financiar multianual 2021-2027 („CFM”).
- (23) Deși măsurile de prevenire și de pregătire sunt esențiale pentru consolidarea robusteții Uniunii în fața dezastrelor naturale și a celor provocate de om, apariția, momentul producerii și amploarea dezastrelor sunt, prin natura lor, imprevizibile. După cum a arătat recenta criză provocată de pandemia de COVID-19, resursele financiare solicitate pentru a asigura un răspuns adecvat pot varia în mod semnificativ de la un an la altul și ar trebui să fie puse la dispoziție imediat. Reconcilierea principiului previzibilității cu necesitatea de a reacționa rapid la noile necesități presupune, în consecință, adaptarea execuției financiare a programelor. Prin urmare, este oportun să se autorizeze reportarea creditelor neutilizate, limitate la exercițiul următor și dedicate exclusiv acțiunilor de răspuns, în plus față de dispozițiile de la articolul 12 alineatul (4) din Regulamentul financiar.
- (24) În conformitate cu Regulamentul privind (Instrumentul de redresare al Uniunii Europene) și în limitele resurselor alocate în cadrul acestuia, pentru a aborda impactul fără precedent al crizei provocate de pandemia de COVID-19, ar trebui să fie puse în aplicare măsuri de redresare și de reziliență în cadrul mecanismului de protecție civilă al Uniunii¹⁴. Aceste resurse suplimentare ar trebui utilizate astfel încât să se asigure respectarea termenelor prevăzute în Regulamentul [IER].
- (25) Anexa I la Decizia nr. 1313/2013/UE nu este suficient de flexibilă pentru a permite Uniunii să ajusteze în mod corespunzător investițiile în acțiuni de prevenire, pregătire și răspuns și, prin urmare, ar trebui să fie eliminată. Nivelurile investițiilor care urmează să fie alocate diferitelor etape ale ciclului de gestionare a riscurilor de dezastre trebuie stabilite în prealabil. Din cauza lipsei de flexibilitate, Uniunea nu poate reacționa la caracterul imprevizibil al dezastrelor.
- (26) Prin urmare, Decizia nr. 1313/2013/UE ar trebui modificată în consecință,

¹⁴

JO L

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia nr. 1313/2013/UE se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 3 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) progresele înregistrate în creșterea nivelului de promptitudine în caz de dezastre: măsurate prin cantitatea de capacități de răspuns incluse în Rezerva europeană de protecție civilă în raport cu obiectivele stabilite în materie de capacitate menționate la articolul 11, cu numărul de module înregistrate în CECIS și cu numărul de capacități rescEU instituite pentru a oferi asistență în situații copleșitoare;”

- (2) Articolul 6 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) participă, în mod voluntar, la evaluări inter pares privind analizarea capabilității de management al riscurilor;”;

- (b) se introduce următoarea literă (f):

„(f) îmbunătățesc colectarea de date privind pierderile cauzate de dezastre la nivel național sau la un nivel subnațional corespunzător, pentru a asigura elaborarea de scenarii bazate pe date concrete, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (1).”;

- (c) se adaugă următorul alineat (5):

„(5) Comisia definește obiectivele Uniunii în materie de reziliență la dezastre, pentru a sprijini acțiunile de prevenire și de pregătire. Obiectivele în materie de reziliență la dezastre asigură un nivel de referință comun pentru menținerea funcțiilor societale critice în fața efectelor în cascadă ale unui dezastru cu impact ridicat și pentru asigurarea funcționării pieței interne. Obiectivele se bazează pe scenarii orientate spre viitor, inclusiv pe impactul schimbărilor climatice asupra riscurilor de dezastre, pe date privind evenimentele trecute și pe studii de impact transsectoriale, acordându-se o atenție deosebită persoanelor vulnerabile.

Comisia este împuternicită să adopte, după caz, acte delegate în conformitate cu articolul 30 pentru a defini obiectivele Uniunii în materie de reziliență la dezastre.”

- (3) Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență

- (1) Se instituie un Centru de coordonare a răspunsului la situații de urgență („ERCC”). ERCC asigură o capacitate operațională de 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână și deservește statele membre și Comisia în vederea atingerii obiectivelor mecanismului Uniunii.

ERCC coordonează, monitorizează și sprijină în special răspunsul în timp real la situații de urgență la nivelul Uniunii. ERCC își desfășoară activitatea în strânsă legătură cu sistemele naționale de gestionare a crizelor, cu autoritățile de protecție civilă și cu organismele relevante ale Uniunii.

- (2) ERCC trebuie să aibă acces la capacități operaționale, analitice, de monitorizare, de gestionare a informațiilor și de comunicare pentru a aborda o gamă largă de situații de urgență în interiorul și în afara Uniunii.”
- (4) Articolul 8 se modifică după cum urmează:
- (a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:
- „(c) colaborează cu statele membre
- pentru a dezvolta sisteme transnaționale de detectare și alertă de interes pentru Uniune;
 - pentru a integra mai bine sistemele existente pe baza unei abordări care ia în considerare mai multe tipuri de pericole și reducând la minimum timpul de pregătire necesar pentru a răspunde la dezastre;
 - pentru a menține și a dezvolta în continuare capacitatea de cunoaștere și de analiză a situației;
 - pentru a monitoriza și a oferi consiliere pe baza cunoștințelor științifice cu privire la dezastre și, dacă este cazul, cu privire la impactul schimbărilor climatice;
 - pentru a traduce informațiile științifice în informații operaționale;
 - pentru a crea, a menține și a dezvolta parteneriate științifice europene în vederea acoperirii riscurilor naturale și antropice, parteneriate care, la rândul lor, ar trebui să promoveze interconexiunile dintre sistemele naționale de alertă timpurie și de alertă și conexiunile acestora cu ERCC și CECIS;
 - pentru a sprijini eforturile depuse de statele membre și de organizațiile internaționale mandatate care dețin cunoștințe științifice, tehnologii inovatoare și expertiză atunci când aceste organisme își dezvoltă în continuare sistemele de alertă timpurie.” ;
- (b) se introduce următoarea literă (l):
- „(l) sprijină statele membre cu o analiză specifică privind conștientizarea situației, inclusiv prin cooperarea cu serviciile de alertă timpurie.”
- (5) La articolul 9, se adaugă următorul alineat:
- „(10) Atunci când serviciile de urgență sunt furnizate de Galileo, Copernicus, GOVSATCOM sau de alte componente ale programului spațial¹⁵, fiecare stat membru poate decide să le utilizeze.
- În cazul în care un stat membru decide să utilizeze serviciile de urgență furnizate de Galileo menționate la primul paragraf, acesta identifică autoritățile naționale autorizate să utilizeze serviciul de urgență respectiv și le notifică Comisiei.”
- (6) Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 10
- Planificarea rezilienței la dezastre**

¹⁵ Regulamentul (UE) 2019/... al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a programului spațial al Uniunii și a Agenției Uniunii Europene pentru Programul spațial și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 912/2010, (UE) nr. 1285/2013 și (UE) nr. 377/2014 și a Deciziei 541/2014/UE

„(1) Comisia și statele membre cooperează pentru a îmbunătăți planificarea rezilienței transsectoriale, atât pentru dezastrese naturale, cât și pentru cele provocate de om, care ar putea avea un efect transfrontalier, inclusiv pentru efectele negative ale schimbărilor climatice. Planificarea rezilienței include elaborarea de scenarii la nivelul Uniunii de prevenire a dezastrelor și de răspuns pe baza evaluărilor riscurilor menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a) și a analizei generale a riscurilor menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (c), a planificării managementului riscurilor de dezastre menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (c), a datelor privind pierderile cauzate de dezastre menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (f), a cartografierii activelor și a elaborării de planuri pentru trimiterea pe teren a capacităților de răspuns, ținând seama de obiectivele Uniunii în materie de reziliență la dezastre menționate la articolul 6 alineatul (5).

(2) Comisia și statele membre identifică și promovează sinergii între asistența în materie de protecție civilă și finanțarea sub formă de ajutor umanitar furnizate de Uniune și statele membre în cadrul planificării rezilienței la dezastre pentru operațiunile de răspuns la crizele umanitare din afara Uniunii.”

(7) La articolul 11, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pe baza riscurilor identificate, a obiectivelor în materie de reziliență menționate la articolul 6 alineatul (5), a elaborării de scenarii menționate la articolul 10 alineatul (1) și a capacităților generale și a lacunelor, Comisia definește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (2), tipurile și numărul capacităților de răspuns cheie necesare în cadrul Rezervei europene de protecție civilă (denumite în continuare „obiective în materie de capacități”).

Comisia, în cooperare cu statele membre, monitorizează progresele înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivelor în materie de capacități prevăzute în actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf din prezentul alineat și identifică lacunele potențial semnificative în materie de capacități de răspuns din cadrul Rezervei europene de protecție civilă. În cazul în care se identifică asemenea lacune, Comisia analizează dacă statele membre au la dispoziție capacitățile necesare în afara Rezervei europene de protecție civilă. Comisia încurajează statele membre să remedieze lacunele semnificative în materie de capacități de răspuns din cadrul Rezervei europene de protecție civilă. Comisia poate sprijini statele membre în acest sens, în conformitate cu articolul 20 și cu articolul 21 alineatul (1) litera (i) și alineatul (2).”

(8) Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (2), Comisia definește capacitățile rescEU, pe baza obiectivelor în materie de reziliență menționate la articolul 6 alineatul (5) și a elaborării de scenarii, astfel cum se menționează la articolul 10 alineatul (1), ținând seama de riscurile identificate și emergente și de capacitățile generale și de lacunele de la nivelul Uniunii, în special în domeniile combaterii aeriene a incendiilor forestiere, al incidentelor chimice, biologice, radiologice și nucleare și al răspunsului medical de urgență.

(3) Capacitățile rescEU se achiziționează, se închiriază, se dețin în sistem de leasing și/sau sunt contractate în alt mod de către Comisie sau de către statele membre.

Comisia poate achiziționa, închiria, deține în sistem de leasing sau contracta în alt mod capacități rescEU pentru a stoca și a distribui echipamente sau pentru a furniza servicii statelor membre, prin proceduri de achiziții publice conforme cu normele financiare ale Uniunii. În cazul în care capacitățile rescEU sunt achiziționate, închiriate, deținute în sistem de leasing sau contractate în alt mod de către statele membre, Comisia poate acorda granturi directe statelor membre, fără o cerere de propuneri.

Comisia și orice stat membru care dorește acest lucru pot demara o procedură comună de achiziții publice desfășurată în conformitate cu articolul 165 din Regulamentul financiar, în vederea achiziționării de capacități rescEU.

Capacitățile rescEU sunt găzduite de statele membre care le achiziționează, le închiriază, le dețin în sistem de leasing sau le contractează în alt mod. Pentru a spori reziliența Uniunii, capacitățile rescEU achiziționate, închiriate, deținute în sistem de leasing sau contractate în alt mod de către Comisie trebuie să fie prepoziționate în mod strategic în interiorul Uniunii. În consultare cu statele membre, capacitățile rescEU achiziționate, închiriate, deținute în sistem de leasing sau contractate în alt mod de către Comisie ar putea fi, de asemenea, localizate în țări terțe prin intermediul unor rețele de încredere gestionate de organizații internaționale relevante.”

(b) La alineatul (10), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Capacitățile rescEU pot fi trimise pe teren în afara Uniunii în conformitate cu alineatele (6)-(9) din prezentul articol.”

(9) La articolul 15 alineatul (3), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) colectează și analizează informații validate privind situația, împreună cu statul membru afectat, cu scopul de a genera o conștientizare comună a situației, și le difuzează către statele membre;”

(10) La articolul 17, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Comisia poate selecționa, numi și trimite o echipă formată din experți puși la dispoziție de statele membre:

- (a) ca urmare a unei solicitări de expertiză în materie de prevenire, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2);
- (b) ca urmare a unei solicitări de expertiză în materie de pregătire, în conformitate cu articolul 13 alineatul (3);
- (c) în eventualitatea unui dezastru pe teritoriul Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 15 alineatul (5);
- (d) în eventualitatea unui dezastru în afara Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (3).

Experți din cadrul Comisiei și din cadrul altor servicii ale Uniunii pot fi integrați în echipă pentru a o sprijini și pentru a facilita legătura cu ERCC. Experți trimiși de agențiile ONU sau de alte organizații internaționale pot fi integrați în echipă pentru a consolida cooperarea și pentru a facilita evaluările comune.

În cazul în care eficacitatea operațională impune acest lucru, Comisia poate facilita furnizarea de sprijin suplimentar de specialitate, tehnic și științific, prin trimiterea

acestui sprijin pe teren și prin recurgerea la expertiza științifică, medicală de urgență și sectorială de specialitate existentă.

(2) Procedura de selecție și numire a experților este următoarea:

- (a) statele membre desemnează experții aflați sub responsabilitatea lor care pot fi trimiși ca membri în echipele de experți;
- (b) Comisia selecționează experții și conducătorul echipelor menționate pe baza calificărilor și experienței lor, inclusiv a nivelului lor de formare în domeniul mecanismului Uniunii, a experienței anterioare dobândite în cursul misiunilor în cadrul mecanismului Uniunii și a altor acțiuni internaționale de asistență; selecția se bazează și pe alte criterii, inclusiv pe competențele lingvistice, pentru a se garanta că echipa în ansamblu deține competențele necesare într-o anumită situație;
- (c) Comisia numește experți și șefi de echipă pentru misiune în acord cu statul membru care îi desemnează.

Comisia informează statele membre cu privire la sprijinul suplimentar de specialitate furnizat în conformitate cu alineatul (1).”

(11) Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18

Transport și echipamente

(1) În cazul producerii unui dezastru, în interiorul sau în afara Uniunii, Comisia poate sprijini statele membre în vederea obținerii accesului la echipamente sau resurse logistice și de transport prin următoarele măsuri:

- (a) furnizarea și schimbul de informații referitoare la echipamentele și resursele logistice și de transport care pot fi puse la dispoziție de către statele membre, în vederea facilitării punerii în comun a acestor echipamente și resurse logistice și de transport;
- (b) asistarea statelor membre privind identificarea resurselor logistice și de transport care pot fi disponibile din alte surse, inclusiv din surse comerciale, precum și facilitarea accesului la acestea sau
- (c) asistarea statelor membre privind identificarea echipamentelor care pot fi disponibile din alte surse, inclusiv din surse comerciale.

(2) Comisia poate completa resursele logistice și de transport furnizate de statele membre prin furnizarea resurselor suplimentare necesare pentru asigurarea unui răspuns rapid la dezastru.

(3) Asistența solicitată de un stat membru sau de o țară terță poate consta numai din resurse logistice și de transport pentru a răspunde la dezastru cu ajutoare sau echipamente achiziționate într-o țară terță de către statul membru solicitant sau de către țara terță solicitantă.”

(12) Articolul 19 se modifică după cum urmează:

- (a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Pachetul financiar destinat punerii în aplicare a mecanismului Uniunii pentru perioada 2021-2027 este de 1 268 282 000 EUR, în prețuri curente.”;

- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Creditele rezultate din rambursările din partea beneficiarilor pentru acțiuni de răspuns la dezastre constituie venituri alocate, în sensul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul financiar.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pachetul financiar menționat la alineatele (1) și (1a) se alocă pentru a acoperi acțiuni de prevenire, pregătire și răspuns la dezastre naturale și provocate de om.”;

(d) alineatele (5) și (6) se elimină.

(13) Se introduce următorul articol:

„Articolul 19a

Resurse din Instrumentul de redresare al Uniunii Europene

Măsurile menționate la articolul 2 din Regulamentul [IER] sunt puse în aplicare în temeiul prezentei decizii prin intermediul sumelor menționate la articolul 3 alineatul (2) litera (a) punctul (iv) din regulamentul respectiv, sub rezerva articolului 4 alineatul (4) și alineatul (8) din același regulament.

Aceste sume constituie venituri alocate externe în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului.”

(14) Articolul 20a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20a

Vizibilitate și recompense

(1) Destinatarii fondurilor Uniunii, precum și beneficiarii asistenței furnizate recunosc originea și asigură vizibilitatea finanțării Uniunii (în special atunci când promovează acțiunile și rezultatele obținute), oferind informații coerente, concrete și proporționale adresate unor categorii de public diverse, printre care mass-media și publicul larg.

Orice asistență sau finanțare acordată în temeiul prezentei decizii beneficiază de o vizibilitate adecvată. În special, statele membre se asigură că, pentru operațiunile finanțate în cadrul mecanismului Uniunii, comunicarea publică:

- include trimiteri adecvate la mecanismul Uniunii;
- aplică o marcă vizuală pe capacitățile finanțate sau cofinanțate de către mecanismul Uniunii;
- pune în aplicare acțiuni cu emblema Uniunii;
- comunică în mod proactiv sprijinul acordat de Uniune către mass-media națională și părțile interesate, precum și prin propriile lor canale de comunicare;
- sprijină acțiunile de comunicare ale Comisiei cu privire la operațiuni.

(2) Comisia pune în aplicare acțiuni de informare și comunicare privind prezenta decizie, acțiunile și rezultatele sale. Resursele financiare alocate prezentei decizii contribuie, de asemenea, la comunicarea instituțională a priorităților politice ale Uniunii, în măsura în care acestea sunt legate de obiectivele prevăzute la articolul 3 alineatul (1).

(3) Comisia acordă medalii pentru a recunoaște și a onora angajamentele de lungă durată și contribuțiile extraordinare aduse mecanismului Uniunii.”

- (15) Articolul 21 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1), litera (g) se înlocuiește cu următorul text:
- „(g) dezvoltarea planificării rezilienței în cadrul mecanismului Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 10.”;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) Asistența financiară pentru acțiunea menționată la alineatul (1) litera (j) acoperă toate costurile necesare pentru a asigura disponibilitatea și trimiterea pe teren a capacităților rescEU în cadrul mecanismului Uniunii în conformitate cu al doilea paragraf din prezentul alineat. Categoriile de costuri eligibile necesare pentru a asigura disponibilitatea și trimiterea pe teren a capacităților rescEU sunt stabilite în anexa Ia.
- Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30 pentru a modifica anexa Ia în ceea ce privește categoriile de costuri eligibile.
- Asistența financiară menționată la prezentul alineat poate fi pusă în aplicare prin programe de lucru multianuale. Pentru acțiunile a căror durată depășește un an, angajamentele bugetare pot fi defalcate în tranșe anuale.”;
- (c) alineatul (4) se elimină.
- (16) La articolul 22, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) în caz de dezastru, sprijinirea statelor membre în vederea obținerii accesului la echipamente și resurse logistice și de transport, astfel cum se prevede la articolul 23;”
- (17) Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 23

Acțiuni eligibile referitoare la echipamente și operațiuni

- (1) Pentru a permite accesul la echipamente și la resurse logistice și de transport în cadrul mecanismului Uniunii, sunt eligibile pentru asistență financiară următoarele acțiuni:
- (a) furnizarea și schimbul de informații referitoare la echipamentele și la resursele logistice și de transport pe care statele membre decid să le pună la dispoziție, în vederea facilitării punerii în comun a acestor echipamente sau resurse logistice și de transport;
- (b) asistarea statelor membre privind identificarea resurselor logistice și de transport care pot fi disponibile din alte surse, inclusiv din surse comerciale, precum și facilitarea accesului la acestea;
- (c) asistarea statelor membre privind identificarea echipamentelor care pot fi disponibile din alte surse, inclusiv din surse comerciale;
- (d) finanțarea resurselor logistice și de transport necesare pentru asigurarea unui răspuns rapid la dezastru. Astfel de acțiuni sunt eligibile pentru asistență financiară numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele criterii:
- (i) s-a transmis o solicitare de asistență în cadrul mecanismului Uniunii, în conformitate cu articolele 15 și 16;
- (ii) resursele logistice și de transport suplimentare sunt necesare pentru asigurarea eficacității răspunsului la dezastru în cadrul mecanismului Uniunii;

- (iii) asistența corespunde necesităților identificate de ERCC și este furnizată în conformitate cu recomandările ERCC cu privire la specificațiile tehnice, la calitate, la termenele și la modalitățile de furnizare;
- (iv) asistența a fost acceptată de către o țară solicitantă, direct sau prin intermediul Organizației Națiunilor Unite sau al agențiilor acesteia, sau de către o organizație internațională relevantă, în cadrul mecanismului Uniunii;
- (v) asistența completează, în cazul dezastrelor survenite în țări terțe, orice acțiune umanitară consolidată de răspuns a Uniunii.

(1a) Valoarea asistenței financiare din partea Uniunii pentru transportul unor capacități neangajate în prealabil în Rezerva europeană de protecție civilă și trimise pe teren în cazul unui dezastru sau al unui dezastru iminent pe teritoriul Uniunii sau în afara acesteia și pentru orice alt sprijin în materie de transport necesar pentru a răspunde la un dezastru nu depășește 75 % din totalul costurilor eligibile.

(2) Valoarea asistenței financiare din partea Uniunii pentru capacitățile angajate în prealabil în Rezerva europeană de protecție civilă nu depășește 75 % din costurile de exploatare a capacităților, inclusiv transportul acestora, în cazul unui dezastru sau al unui dezastru iminent pe teritoriul Uniunii sau în afara acesteia.

(4) Asistența financiară din partea Uniunii pentru resurse logistice și de transport poate acoperi, în plus, maximum 100 % din totalul costurilor eligibile menționate la literele (a)-(d), în cazul în care acest lucru este necesar pentru a face ca asistența din partea statelor membre pusă în comun să fie eficace din punct de vedere operațional și în cazul în care costurile sunt legate de unul dintre elementele următoare:

- (a) închirierea pe termen scurt de capacități de stocare pentru depozitarea temporară a asistenței din partea statelor membre în vederea facilitării transportului coordonat;
- (b) transportul din statul membru care oferă asistență în statul membru care facilitează transportul coordonat;
- (c) reambalarea asistenței din partea statelor membre pentru utilizarea la maximum a capacităților de transport disponibile sau pentru îndeplinirea unor cerințe operaționale specifice sau
- (d) transportul local, tranzitul și depozitarea asistenței puse în comun în vederea asigurării unei furnizări coordonate la destinația finală în țara solicitantă.

(4a) Atunci când capacitățile rescEU sunt utilizate în scopuri naționale în conformitate cu articolul 12 alineatul (5), toate costurile, inclusiv costurile cu întreținerea și reparațiile, sunt suportate de statul membru care utilizează capacitățile.

(4b) În cazul trimiterii pe teren a capacităților rescEU în cadrul mecanismului Uniunii, asistența financiară din partea Uniunii acoperă 75 % din costurile operaționale.

Prin derogare de la primul paragraf, asistența financiară din partea Uniunii acoperă 100 % din costurile operaționale ale capacităților rescEU necesare pentru dezastre cu probabilitate redusă de producere și cu impact major atunci când capacitățile respective sunt trimise pe teren în cadrul mecanismului Uniunii.

(4c) În cazul trimiterilor pe teren în afara Uniunii, astfel cum sunt menționate la articolul 12 alineatul (10), asistența financiară din partea Uniunii acoperă 100 % din costurile operaționale.

(4d) Atunci când asistența financiară din partea Uniunii menționată în prezentul articol nu acoperă 100 % din costuri, diferența de cost rămasă este suportată de către solicitantul asistenței, cu excepția cazului în care se convine altfel cu statul membru care oferă asistență sau cu statul membru care găzduiește capacitățile rescEU.

(4e) Pentru trimiterea pe teren a capacităților rescEU, finanțarea din partea Uniunii poate acoperi 100 % din orice costuri directe necesare pentru transportul de mărfuri, mijloacele logistice și servicii, în interiorul Uniunii, precum și către Uniune din țări terțe.

(5) În cazul conjugării operațiunilor de transport care implică mai multe state membre, un stat membru poate lua inițiativa de a solicita sprijin financiar din partea Uniunii pentru întreaga operațiune.

(6) În cazul în care un stat membru solicită contractarea de către Comisie a unor servicii de transport, Comisia solicită rambursarea parțială a costurilor, în conformitate cu ratele de finanțare prevăzute la alineatele (2), (3) și (4).

(6a) Fără a aduce atingere alineatelor (2) și (3), sprijinul financiar din partea Uniunii pentru transportul asistenței, menționat la alineatul (1a), necesar pentru dezastrele ecologice în cazul cărora se aplică principiul „poluatorul plătește”, poate acoperi maximum 100 % din costurile eligibile totale. Se aplică următoarele condiții:

(a) asistența este solicitată de statul membru afectat, pe baza unei evaluări a nevoilor justificate în mod corespunzător;

(b) statul membru afectat ia toate măsurile necesare pentru a solicita și a obține despăgubiri din partea poluatorului, în conformitate cu toate dispozițiile legale aplicabile la nivel internațional, la nivelul Uniunii sau la nivel național;

(c) în momentul primirii despăgubirii din partea poluatorului, statul membru afectat rambursează imediat Uniunii suma în cauză.

(7) Următoarele costuri sunt eligibile pentru asistență financiară din partea Uniunii pentru resurse logistice și de transport și în temeiul prezentului articol: toate costurile legate de deplasarea resurselor logistice și de transport, inclusiv costurile tuturor serviciilor și comisioanelor, costurile logistice și de manipulare, costurile cu combustibilul și posibilele costuri de cazare, precum și alte costuri indirecte, cum ar fi taxe în general și costuri de tranzit.

(8) Costurile de transport pot consta în costuri unitare, sume forfetare sau rate forfetare stabilite pentru fiecare categorie de costuri.”

(18) Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

Tipuri de intervenții financiare și proceduri de punere în aplicare

(1) Comisia pune în aplicare sprijinul financiar din partea Uniunii în conformitate cu Regulamentul financiar.

(2) Comisia pune în aplicare sprijinul financiar al Uniunii în conformitate cu Regulamentul financiar în cadrul gestiunii directe sau al gestiunii indirecte prin intermediul organismelor menționate la articolul 62 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul financiar.

(3) Sprijinul financiar acordat în temeiul prezentei decizii poate fi acordat sub oricare dintre formele prevăzute în Regulamentul financiar, în special sub formă de granturi, achiziții publice sau contribuții la fondurile fiduciare.

- (4) Pentru punerea în aplicare a prezentei decizii, Comisia adoptă programe de lucru anuale sau multianuale, prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (2). Programele de lucru anuale sau multianuale precizează obiectivele urmărite, rezultatele estimate, metoda de punere în aplicare și suma totală. Acestea conțin, de asemenea, descrierea acțiunilor care urmează să fie finanțate, indicarea sumei alocate fiecărei acțiuni și un calendar indicativ de punere în aplicare. În ceea ce privește sprijinul financiar menționat la articolul 28 alineatul (2), programele de lucru anuale sau multianuale descriu acțiunile prevăzute pentru țările la care se referă respectivele programe.

Cu toate acestea, nu sunt necesare programe de lucru anuale sau multianuale pentru acțiunile care intră sub incidența răspunsului la dezastre menționat în capitolul IV, care nu pot fi prevăzute în prealabil.

- (5) În plus față de dispozițiile de la articolul 12 alineatul (4) din Regulamentul financiar, creditele de angajament și de plată care nu au fost utilizate până la sfârșitul exercițiului financiar pentru care au fost înscrise în bugetul anual sunt reportate automat și pot fi angajate și plătite până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar următor. Creditele reportate se utilizează exclusiv pentru acțiuni de răspuns. Creditele reportate trebuie să fie utilizate primele în exercițiul financiar următor.”

- (19) Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

În cazul în care o țară terță participă la mecanismul Uniunii printr-o decizie adoptată în temeiul unui acord internațional sau în temeiul oricărui alt instrument juridic, țara terță acordă drepturile și accesul necesar pentru ca ordonatorul de credite competent, OLAF și Curtea de Conturi Europeană să își exercite în mod exhaustiv competențele care le revin. În cazul OLAF, aceste drepturi includ dreptul de a efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013.”

- (20) Articolul 30 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 6 alineatul (5) și la articolul 21 alineatul (3) al doilea paragraf se conferă Comisiei până la 31 decembrie 2027.”;

- (b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Delegarea de competențe menționată la articolul 6 alineatul (5) și la articolul 21 alineatul (3) al doilea paragraf poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

- (c) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 6 alineatul (5) sau al articolului 21 alineatul (3) al doilea paragraf intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

(21) La articolul 32 alineatul (1), litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) organizarea sprijinului pentru transportul asistenței, astfel cum se prevede la articolele 18 și 23;”.

(22) La articolul 33, se adaugă următorul alineat:

„(3) Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”.

(23) Anexa I se elimină.

(24) Titlul anexei Ia se înlocuiește cu titlul următor:

„Categorii de costuri eligibile în conformitate cu articolul 21 alineatul (3)”

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Cu toate acestea, articolul 1 alineatul (12) literele (a) și (c) se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Articolul 3

Destinatari

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1.	CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI	25
1.1.	Titlul propunerii/inițiativei.....	25
1.2.	Domeniul (domeniile) de politică vizat(e) (<i>clusterul de programe</i>).....	25
1.3.	Obiectul propunerii/inițiativei.....	25
1.4.	Motivele propunerii/inițiativei	25
1.4.1.	Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei	25
1.4.2.	Valoarea adăugată a intervenției Uniunii	26
1.4.3.	Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare	27
1.4.4.	Compatibilitatea și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare	27
1.5.	Durata și impactul financiar	29
1.6.	Modul (modurile) de gestiune preconizat(e).....	29
2.	MĂSURI DE GESTIUNE	31
2.1.	Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare	31
2.2.	Sistemul (sistemele) de gestiune și de control	31
2.2.1.	Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse	31
2.2.2.	Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor	31
2.2.3.	Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere).....	32
2.3.	Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor	32
3.	IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI	33
3.1.	Rubrica din cadrul financiar multianual și noua (noile) linie (linii) bugetară (bugetare) de cheltuieli propusă (propuse).....	33
3.2.	Impactul estimat asupra cheltuielilor	34
3.2.1.	Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor.....	34
3.2.2.	Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative.....	37
3.3.	Impactul estimat asupra veniturilor.....	39

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e) (*clusterul de programe*)

14 Răspunsul în caz de criză

Prezenta propunere vizează domeniul protecției civile și intenționează să consolideze mecanismul de protecție civilă al Uniunii (mecanismul Uniunii).

În conformitate cu noua propunere privind cadrul financiar multianual, finanțarea legată de protecția civilă a fost inclusă într-o singură rubrică: Rubrica 5 „Reziliență, securitate și apărare”. Clusterul specific este „Reziliența și răspunsul în caz de criză”, titlul 14, capitolul 02. Acest cluster va cuprinde atât dimensiunea internă, cât și dimensiunea externă a protecției civile.

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei

☐ o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare¹⁶

☒ prelungirea unei acțiuni existente

☐ o fuziune sau o redirectionare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Motivele propunerii/inițiativei

1.4.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Obiectivul propunerii este acela de a introduce unele modificări punctuale ale Deciziei nr. 1313/2013/UE (denumită în continuare „decizia”) privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii („mecanismul Uniunii”), în temeiul căreia Uniunea Europeană sprijină, coordonează și completează acțiunile statelor membre în materie de protecție civilă pentru prevenirea, pregătirea și răspunsul la dezastre naturale și provocate de om, în interiorul și în afara Uniunii. Bazându-se pe principiile solidarității și responsabilității comune, obiectivul general al prezentei propuneri este de a asigura că Uniunea poate oferi cetățenilor săi un sprijin îmbunătățit în situații de urgență și criză, în Europa și dincolo de granițele acesteia.

Decizia modifică o acțiune existentă (mecanismul Uniunii) și urmează să fie luată în considerare în paralel cu propunerea pendinte de modificare a mecanismului Uniunii, care a fost adoptată de Comisie în 2019¹⁷.

Pandemia de COVID-19 a demonstrat necesitatea unei mai bune pregătiri a Uniunii Europene pentru viitoarele situații de urgență la scară largă, demonstrând în același

¹⁶

Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

¹⁷

COM(2019) 125 final din 7.3.2019

timp limitele cadrului actual. Având în vedere cele de mai sus, se consideră necesar să se propună modificări suplimentare ale cadrului juridic existent pentru a consolida mecanismul Uniunii.

Prezenta inițiativă se referă la pachetul financiar disponibil pentru mecanismul Uniunii în cadrul financiar multianual 2021-2027.

1.4.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii

Motivele acțiunii la nivel european (ex ante)

Mecanismul Uniunii s-a dovedit a fi un instrument util pentru mobilizarea și coordonarea asistenței oferite de statele participante care au răspuns la situațiile de criză, atât în interiorul, cât și în afara Uniunii, constituind o dovadă concretă a solidarității europene. Cu toate acestea, epidemia de Covid-19 și lecțiile operaționale învățate în urma altor crize au evidențiat necesitatea de a consolida în continuare mecanismul Uniunii. Concret, modificările conținute în prezenta propunere vizează realizarea următoarelor obiective:

- a) consolidarea unei abordări a pregătirii transfrontaliere și a societății în ceea ce privește gestionarea riscurilor de dezastre transfrontaliere, inclusiv stabilirea unui nivel de referință și a unor elemente de planificare la nivel european;
- b) asigurarea faptului că Comisia este în măsură să obțină în mod direct o plasă de siguranță adecvată pentru capacitățile rescEU;
- c) dotarea Comisiei cu capacitatea logistică necesară pentru a furniza servicii aeriene multifuncționale în situații de urgență și pentru a garanta transportul și furnizarea de asistență în timp util;
- d) conceperea unui sistem mai flexibil pentru a face față situațiilor de urgență la scară largă;
- e) consolidarea rolului de coordonare operațională și de monitorizare al Centrului de coordonare a răspunsului la situații de urgență în sprijinul răspunsului rapid și eficace al UE la o gamă largă de crize în interiorul și în afara Uniunii;
- f) majorarea investițiilor în materie de pregătire la nivelul UE și simplificarea în continuare a execuției bugetare;
- g) asigurarea finanțării operațiunilor de redresare durabilă eficiente și scalabile și a măsurilor de reziliență în cadrul mecanismului de protecție civilă al Uniunii prin venituri alocate externe prin intermediul finanțării puse la dispoziție în temeiul proiectului de regulament de instituire a Instrumentului de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma pandemiei de COVID-19 [COM(2020)441 final].

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre acționând pe cont propriu. Acțiunea UE în acest domeniu implică gestionarea unor situații cu puternice componente transfrontaliere și multinaționale, care necesită în mod imperativ o coordonare globală și o acțiune concertată, dincolo de nivelul național.

După cum a demonstrat pandemia de COVID-19, în cazul unor situații de urgență grave în care Uniunea în ansamblu este vizată de amploarea și gravitatea situației de urgență, este necesar un răspuns colectiv, coordonat și urgent pentru a se evita o abordare fragmentată care ar limita eficacitatea răspunsului Uniunii. Având în vedere solicitările stringente de a mobiliza resurse la o scară suficientă și de a le desfășura în

toate statele membre pe baza nevoilor acestora, este necesar ca Uniunea să acționeze în cooperare cu statele membre. Dimensiunea globală și efectele acestor situații de urgență necesită, într-adevăr, o acțiune coordonată, care să garanteze atenuarea rapidă și eficientă a dezastrelor, alături de prevenirea reapariției acestora.

Luând în considerare beneficiile în ceea ce privește reducerea pierderilor de vieți omenești și a daunelor ecologice, economice și materiale, propunerea aduce o valoare adăugată europeană evidentă.

1.4.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

Mecanismul Uniunii a produs, până acum, rezultate încurajatoare din punctul de vedere al performanțelor pentru fiecare dintre cei trei piloni (prevenire/pregătire/răspuns). Statele participante și principalele părți interesate au în linii mari opinii pozitive cu privire la acest mecanism. Aceasta a fost concluzia generală a evaluării intermediare a mecanismului Uniunii (2014-2016), care a fost realizată de un consultant extern și publicată în august 2017.

O altă concluzie desprinsă din evaluarea intermediară, precum și din raportul Curții de Conturi Europene¹⁸ a fost necesitatea de a îmbunătăți cadrul de monitorizare a rezultatelor mecanismului Uniunii. Aceasta implică îmbunătățirea caracterului măsurabil al rezultatelor, eventual prin indicatori cantitativi și valori de referință care să contribuie la concentrarea într-o măsură mai mare pe impactul în timp. Comisia a introdus indicatori de realizare măsurabili pentru toate acțiunile. Aceasta este prima etapă a unui proces pe termen mai lung de încadrare a asistenței financiare acordate prin intermediul mecanismului într-o abordare axată mai mult pe rezultate.

O altă sursă relevantă care a stat la baza propunerii Comisiei de îmbunătățire a funcționării actuale a mecanismului Uniunii este imaginea de ansamblu asupra riscurilor la nivelul Uniunii¹⁹. În elaborarea acestei imagini de ansamblu au fost utilizate evaluările naționale ale riscurilor prezentate de statele membre pe baza legislației existente.

Comisia se bazează, de asemenea, pe experiența dobândită:

- în situațiile de urgență gestionate de mecanismul Uniunii de la crearea sa în 2001 și, în special, pe lecțiile identificate în timpul pandemiei de COVID-19;
- ca urmare a proiectelor finanțate în cadrul cererilor de propuneri lansate începând din 2013 în ceea ce privește pregătirea și prevenirea; și
- ca urmare a proiectului-pilot finanțat în cadrul cererii de propuneri lansate în 2008, care vizează intensificarea cooperării dintre statele membre în ceea ce privește combaterea incendiilor forestiere.

1.4.4. *Compatibilitatea și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare*

Acțiunile avute în vedere în cadrul mecanismului Uniunii revizuit sunt în concordanță cu obiectivul general al Uniunii de a garanta că toate politicile și instrumentele relevante ale UE contribuie la consolidarea capacităților Uniunii în

¹⁸ Curtea de Conturi Europeană, „Mecanismul de protecție civilă al Uniunii: coordonarea răspunsului la dezastre survenite în afara UE a fost, în linii mari, eficace”, Raport special nr. 33, 2016.

¹⁹ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, *Overview of Natural and Man-made Disaster Risks the European Union may face* („Imagine de ansamblu asupra riscurilor de dezastre naturale și provocate de om cu care s-ar putea confrunta Uniunea Europeană”), SWD(2017) 176 final, 23.5.2017.

ceea ce privește gestionarea riscului de dezastre, de la răspunsul și redresarea în caz de dezastre, până la prevenirea dezastrelor.

În special, se acordă o atenție deosebită asigurării unei coordonări strânse și a coerenței cu acțiunile întreprinse în cadrul altor politici și instrumente ale UE, vizând în special salvarea de vieți omenești, prevenirea și alinarea suferinței umane și păstrarea demnității umane.

Coordonarea cu noul program „EU4Health” al Uniunii este deosebit de importantă. În cazul în care mecanismul Uniunii se va concentra pe capacitățile de răspuns direct în caz de criză, care vor trebui să fie imediat pregătite și disponibile în cazul unei situații de urgență, programul „EU4Health” va include rezerve structurale și la scară largă, inclusiv o rezervă de personal medical și de experți pregătiți să intervină, bazându-se pe sisteme de sănătate reziliente. Aceste resurse vor fi esențiale pentru un răspuns coordonat în caz de criză la nivelul Uniunii.

Coerența cu următoarele acte legislative:

- Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar;
- Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă;
- Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene;
- Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 de instituire a unui instrument de stabilitate;
- Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii;
- Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).
- Regulamentul (UE) nr. 375/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 de instituire a Corpului voluntar european de ajutor umanitar (inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”);
- Regulamentul (UE) nr. 2016/369 al Consiliului din 15 martie 2016 privind furnizarea sprijinului de urgență pe teritoriul Uniunii;
- Regulamentul (UE) 2020/521 al Consiliului de activare a sprijinului de urgență în temeiul Regulamentului (UE) 2016/369 și de modificare a dispozițiilor acestuia având în vedere epidemia de COVID-19.
- Regulamentul (UE) XXX/XX al Consiliului de instituire a Instrumentului de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma pandemiei de COVID-19

1.5. Durata și impactul financiar

☒ durată limitată

- ☒ de la 1.1.2021 până la 31.12.2027
- ☒ impactul financiar din 2021 până în 2027 pentru creditele de angajament și din 2021 până în 2032 pentru creditele de plată

☐ durată nelimitată

- punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.6. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)²⁰

☒ Gestiune directă asigurată de Comisie

- ☒ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
- ☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ Gestiune partajată cu statele membre

☒ Gestiune indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- ☒ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- ☒ BEI și Fondului european de investiții;
- ☐ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;
- ☒ organismelor de drept public;
- ☒ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
- ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

OBSERVAȚII:

Introducerea posibilității de a utiliza modul de gestiune indirectă de execuție a bugetului mecanismului Uniunii în paralel cu modul de gestiune directă utilizat până în prezent oferă un instrument suplimentar pentru optimizarea execuției bugetare. Varietatea organismelor, conform listei, va spori eficiența globală a absorbției fondurilor Uniunii, având în vedere bugetul majorat. Ținând seama de contextul politicii de protecție civilă, care se referă adesea la evenimente

²⁰

Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

imprevizibile (diferite tipuri de dezastre naturale sau provocate de om), este esențial să se garanteze un cadru CFM favorabil incluziunii (în ceea ce privește actorii implicați) și flexibil.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente monitorizării și raportării.

Acțiunile și măsurile care primesc asistență financiară în temeiul acestor decizii sunt monitorizate în mod periodic.

Comisia trebuie să evalueze mecanismul Uniunii în conformitate cu articolul 34 din Decizia nr. 1313/2013/UE.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Asistența financiară acordată în cadrul mecanismului Uniunii pentru prevenire și pregătire este cheltuită în conformitate cu un program de lucru anual adoptat de Comitetul pentru protecție civilă. Comisia transmite în mod regulat Comitetului informații cu privire la punerea în aplicare a programului de lucru.

Punerea în aplicare se va realiza prin granturi și contracte cu modalități de plată pe baza experienței acumulate în trecut.

Pe baza lecțiilor învățate din punerea în aplicare a mecanismului Uniunii în trecut și a asigurării unei puneri în aplicare eficace a obiectivelor mecanismului Uniunii, Comisia intenționează să pună în aplicare acțiunile în gestiune directă și indirectă, cu respectarea deplină a principiilor economiei, eficienței și celui mai bun raport calitate-preț.

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

Sistemul de control intern existent al Comisiei Europene se aplică pentru a asigura că fondurile disponibile în cadrul mecanismului Uniunii sunt utilizate în mod corespunzător și în conformitate cu legislația corespunzătoare.

Structura sistemului actual este următoarea:

1. Echipa de control intern din cadrul serviciului responsabil (Direcția Generală Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene/DG ECHO) se concentrează asupra respectării procedurilor administrative și a legislației în vigoare în domeniul protecției civile. Cadrul de control intern al Comisiei este utilizat în acest scop.

2. Auditerile periodice realizate de către auditori externi în ceea ce privește granturile și contractele care sunt atribuite din bugetul alocat protecției civile sunt incluse pe deplin în planul anual de audit al DG ECHO.

3. Evaluarea activităților generale de către evaluatori externi.

Acțiunile realizate pot fi auditate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de Curtea de Conturi.

În ceea ce privește supravegherea și monitorizarea, experiența vastă dobândită în legătură cu executarea instrumentului de ajutor umanitar se va aplica, efectuându-se modificările necesare, în executarea mecanismului Uniunii în cadrul gestiunii indirecte.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Costul estimat al strategiei de control a DG ECHO reprezintă 0,3 % din bugetul pentru 2019 executat în cadrul gestiunii indirecte și 0,4 % din bugetul pentru 2019 executat în cadrul gestiunii directe. Principalele componente ale acestui indicator sunt:

- costurile totale de personal ale experților DG ECHO pe teren, plus costurile unităților financiare și operaționale înmulțite cu perioada estimată (50 %) dedicată activităților de asigurare a calității, de control și de monitorizare;
- resursele totale din sectorul de audit extern al DG ECHO dedicate auditurilor și verificărilor.

Ținând cont de costurile reduse ale acestor forme de control și de beneficiile cuantificabile (corecții și recuperări) și necuantificabile (efectul disuasiv și creșterea calității în urma controalelor) asociate acestora, Comisia poate conchide că beneficiile cuantificabile și necuantificabile ale controalelor depășesc cu mult costurile limitate ale acestora.

În ceea ce privește entitățile cărora le-a fost încredințată execuția fondurilor Uniunii în cadrul gestiunii indirecte, Comisia contribuie cu până la 7 % din costurile lor eligibile directe pentru a asigura supravegherea și gestionarea finanțării Uniunii.

Acest lucru este confirmat și de rata de 0,87 % a erorilor reziduale multianuale raportată de Comisie în 2019 pentru Direcția Generală Ajutor Umanitar și Protecție Civilă.

2.3. **Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor**

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Strategia antifraudă a DG ECHO, în conformitate cu strategia antifraudă a Comisiei, este utilizată pentru a se asigura:

- alinierea pe deplin a controalelor interne antifraudă ale DG ECHO la strategia antifraudă a Comisiei; AFS;
- orientarea metodei DG ECHO de gestionare a riscului de fraudă spre identificarea domeniilor cu risc de fraudă și a reacțiilor adecvate.

Sistemele utilizate pentru cheltuirea fondurilor Uniunii în țările terțe permit recuperarea datelor relevante, astfel încât acestea să poată fi incluse în gestionarea riscului de fraudă (de exemplu, pentru detectarea dublei finanțări).

Dacă este necesar, vor fi instituite grupuri de rețele și instrumente informatice adecvate menite să analizeze cazurile de fraudă legate de sector.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica din cadrul financiar multianual și noua (noile) linie (linii) bugetară (bugetare) de cheltuieli propusă (propușe)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul 14: Răspunsul în caz de criză Rubrica 5: Securitate și apărare	Dif./ Nedif. ²¹	din partea țărilor AELS ²²	din partea țărilor canditate ²³	din partea țărilor terțe ²⁴	în sensul articolului [21 alineatul (2) litera (b)] din Regulamentul financiar
5	14 01 01 Mecanismul de protecție civilă al Uniunii – Cheltuieli de sprijin	Nedif.	DA	DA	DA	NU
5	14 02 01 – Mecanismul de protecție civilă al Uniunii: Prevenire, pregătire și răspuns	Dif.	DA	DA	DA	NU

²¹ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

²² AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb. Țările AELS care fac parte din SEE pot adera la mecanismul de protecție civilă al Uniunii ca „state participante”, astfel cum se prevede la articolul 28 alineatul (1) litera (a) din Decizia nr. 1313/2013/UE.

²³ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest. Aceste țări pot adera la mecanismul de protecție civilă al Uniunii ca „state participante”, astfel cum se prevede la articolul 28 alineatul (1) litera (b) din Decizia nr. 1313/2013/UE.

²⁴ În sensul prezentului tabel, trimiterea la țări terțe ar trebui înțeleasă ca „alte țări europene” care nu fac încă parte din mecanismul de protecție civilă al Uniunii, dar care ar putea adera în viitor, astfel cum se prevede la articolul 28 alineatul (1) litera (a) din Decizia nr. 1313/2013/UE. Nu se așteaptă alte contribuții din partea altor țări terțe decât cele menționate mai sus.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

Prezentul tabel prezintă pachetul financiar alocat mecanismului de protecție civilă al Uniunii pentru perioada 2021-2027 în temeiul articolului 19 alineatul (1a). Prezentul tabel înlocuiește tabelul prezentat în fișa financiară legislativă a propunerii COM (2019) 125 final.

Defalcarea indicativă a cheltuielilor de la rubrica 5 este următoarea:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual			5	Reziliență, securitate și apărare							
			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	După 2027	TOTAL
14 02 01 Mecanismul de protecție civilă al Uniunii: prevenire, pregătire și răspuns	Angajamente	(1)	89,703	94,744	101,055	106,454	282,036	292,363	298,210		1 264,565
	Plăți	(2)	25,613	47,027	72,889	87,778	143,087	187,377	236,920	463,876	1 262,565
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul programului ²⁵	Angajamente = Plăți	(3)	0,500	0,510	0,520	0,531	0,541	0,552	0,563		3,717
TOTAL credite pentru pachetul financiar al programului	Angajamente	=1+3	90,203	95,254	101,575	106,985	282,577	292,915	298,773		1 268,282
	Plăți	=2+3	26,113	47,537	73,409	88,309	143,628	187,929	237,483	463,876	1 268,282

²⁵ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

În plus față de pachetul financiar definit la articolul 19 alineatul (1a), suma de 2 187 620 000 EUR (în prețuri curente) va fi disponibilă ca venituri alocate externe, în sensul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul financiar ca finanțare din Instrumentul de redresare al Uniunii Europene. Din această sumă, până la 22 580 000 EUR pot fi dedicate cheltuielilor administrative, inclusiv cheltuielilor cu personalul extern.

Defalcarea indicativă a cheltuielilor din veniturile alocate externe este următoarea:

Mecanismul Uniunii/RescEU			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>După 2027</i>	TOTAL
Cheltuieli operaționale din veniturile alocate externe ale EURI	Angajament e	(1)	525,290	535,800	546,510	557,440					2 165,040
	Plăți	(2)	150,192	270,024	409,595	320,738	209,535	72,916	9,477	722,563	2 165,040
Cheltuieli aferente sprijinului administrativ din veniturile alocate externe ale EURI	Angajamente = Plăți	(3)	3,040	3,100	3,160	3,220	3,290	3,350	3,420		22,580
Totalul veniturilor alocate externe	Angajament e	=1+3	528,330	538,900	549,670	560,660	3,290	3,350	3,420		2 187,620
	Plăți	=2+3	153,232	273,124	412,755	323,958	212,825	76,266	12,897	722,563	2 187,620

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>După 2027</i>	TOTAL
Resurse umane		1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500		10,500
Alte cheltuieli administrative										
TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	XX	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500		10,500

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>După 2027</i>	TOTAL
TOTAL credite în RUBRICILE din cadrul financiar multianual	Angajamente	91,703	96,754	103,075	108,485	284,077	294,415	300,273		1 278,782
	Plăți	27,613	49,037	74,909	89,809	145,128	189,429	238,983	463,876	1 278,782

3.2.2. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Anii	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL
------	------	------	------	------	------	------	------	-------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	10,500
Alte cheltuieli administrative	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	10,500

În afara RUBRICII 7²⁶ of the multiannual financial framework								
Resurse umane ²⁷²⁸	1,600	1,600	1,600	1,600	1,600	1,600	1,600	11,200
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	0,500	0,510	0,520	0,531	0,541	0,552	0,563	3,717
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	1,440	1,500	1,560	1,620	1,690	1,750	1,820	11,380
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	3,540	3,610	3,680	3,751	3,831	3,902	3,983	26,297

TOTAL	5,040	5,110	5,180	5,251	5,331	5,402	5,483	36,797
--------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

²⁶ Venituri alocate
²⁷ Venituri alocate.
²⁸ Venituri alocate.

3.2.2.1. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

Anii		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
•Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)								
La sediu și în reprezentanțele Comisiei		10	10	10	10	10	10	10
În delegații		-	-	-	-	-	-	-
Cercetare		-	-	-	-	-	-	-
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI) - AC, AL, END, INT și JPD ²⁹								
Rubrica 7								
Finanțare de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	- la sediu	91	92	93	94	94	94	94
	- în delegații	-	-	-	-	-	-	-
Finanțare din pachetul financiar al programului ³⁰	- la sediu	-	-	-	-	-	-	-
	- în delegații	-	-	-	-	-	-	-
Cercetare		-	-	-	-	-	-	-
Altele (venituri alocate)		20	20	20	20	20	20	20
TOTAL		30	30	30	30	30	30	30

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Acest tabel prezintă cifrele privind nevoile de personal în plus față de cele prevăzute în propunerea COM(2019) 125 final. Această solicitare este justificată de creșterea semnificativă a bugetului propus și de necesitatea de a gestiona noi activități sau o complexitate mai mare. ENI solicitați vor lucra la elaborarea de politici; aspecte juridice, cu un accent deosebit pe aspectele legate de achiziții publice; gestiunea financiară; audit și evaluare.
Personal extern	ENI solicitați vor lucra la elaborarea de politici; aspecte juridice, cu un accent deosebit pe aspectele legate de achiziții publice; gestiunea financiară; audit și evaluare.

²⁹ AC= agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

³⁰ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

- ☐ asupra resurselor proprii

- ☐ asupra altor venituri

vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli ☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Impactul propunerii/inițiativei ³¹						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Articolul							

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

³¹

În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.